

НАПИЙСЯ З КРИНИЦІ ЖИВОЇ ВОДИЦІ

За 7 років Володимир Яконюк із Дублян викопав 40 криниць.

За свої тридцять п'ять років Володимир Яконюк з Дублян Демидівського району зірок з неба не хапав. Після служби в армії працював водієм, але на зарплату шофера було навіть звести кінці з кінцями. Відтак дублянський парубок вирішив закласти дірки у сімейному бюджеті участю у миротворчому континенті в колишній Югославії.

Півроку перебування на землі південних слов'ян вгамували потребу у романтичних настроях юнака. Після повернення додому зароблені ризикованою працею гроші поступово зникли, як туман на літньому сонці. Їх поглинула глибока фінансова прірва із численних життєвих заковик.

Після одруження спробував себе на посаді технолога у приватного підприємця. Як згодом з'ясувалося, робота у ковбасному цеху лише притлумлювала апетит, та не сприяла вирішенню багатьох сімейних проблем. Відтак молодий глава сім'ї знову опинився перед розбитим фінансовим коритом.

І тоді допитливий зять спрямував хазяйське око на ремесло свого тестя Михайла Мельника з Повчі Дубенського району. Батько дружини заробляв на тому, що копав, ремонтував, чистив криниці і за свій вік ошчасливив чистими джерельними водами із сотню газдів із усєї округи. Тож можна стверджувати, що саме із благословення тестя Володимир Андрійович взявся за нележку, відповідальну і навіть ризиковану справу.

Тепер дублянський копач вважається досвідченим майстром своєї справи. Його професіоналізм можуть оцінити господарі, котрі зверталися за послугами до вже відомого у Демидівському краї майстра, зокрема, у Рогізно, Княгинині, Малеві, Вовковиях та інших селах. Поки що географія його особистого ремесла обмежується одним районом, хоча нинішньої зими одержав замовлення від власників дачі із-під Києва. Втім, погодні умови загальмували реалізацію цих планів.

Чи можна стверджувати, що нова спеціальність забезпечила пану Володимирі і його сім'ї достаток і добробут? Зрозуміло, що родина не бідує, але і в розкошах не купається, бо за одну викопану і доведену до хазяйського пуття криницю Володимир Андрійович одержує в середньому 1000 гривень. Цю суму він може заробити за тиждень, але не щотижня бувають замовлення на його послуги.

За словами В.А.Яконюка, найглибшу криницю він викопав у селі Рогізно, де на 30 метрів занурився у володіння бога підземного царства Аїда. А ось у свого сусіда із рідних Дублян Віктора Тивонюка, так би мовити, наймілкіший доробок майстра – 12 метрів глибини.

Втім, глибина – це, як кажуть, робота. Та коли до неї підпругається ризик, тоді у душі майстра спалахують неповторні вогники гострих відчуттів. І хоча вони не навіюють романтичних поривань, але загасити їх може лише глибоке усвідомлення прикрих і болючих реалій, які зачасти крокують у парі із радощами і безтурботними миттєвостями...

У Миколи Ручки із Охматкова у підземне царство Аїда «поїхали» круги зі студні. Відтак хазяйновитий чоловік вирішив викопати на обійсті нову криницю і запросив для цього Володимира Яконюка. Той із запалом взявся за роботу і через тиждень господарі готувалися до «квітки».

Прикріплений до страхових ланцюгів у криничній невагомості майстер мудрував над виробничими заковиками і враз усі 14 бетонних кругів із космічною швидкістю розполетіли у безодню. Копач навіть не встиг злякатися, хоча відтоді отой страшний ес-кількасекундний шум «застраг» у вухах. А виною всьому стала карстова печера...

Втім, Володимир Андрійович після цього ризикованого випадку не втратив тяги до свого ремесла. Сорок криниць, які він викопав жителям району – це, вважайте, нії лише професійний розбіг вмалого і беручого фахівця.

Віталій ТАРАСЮК.